

4 (188). ԿԱՏՎԻ ՈՒ ՄԿԱՆ ՀԵՔԻԱԹ .

Օր մե՛ ասլան կաաուն կէրթա, կանի վրր մկան ծկուն, անուշ-
անուշ կըսե.

— Մո՛ւկ, խուրրան քո շոտնեբուն, էդ ծկուց չելի, իդա ծակ
մտի, ըրդի կարմիր օսկի մե կիտամ:

Մուկ դուշընմիշ կէղնի.

— Զա՛նըմ,— կըսե,— ճամպեն՝ կառճ, վարձք՝ շատ, շէ՛, չոդի
սաա:սնութեն մե շէղնի՞:

Կր թալե, բոնե՛ ուր ծկուց դուս շեղնա:

